

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 11 april 2017 met nummer RvVb/A/1617/0750
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/380/SA

Verzoekende partijen	1. de heer Pascal BAETENS 2. mevrouw Annie VAN GARSSE 3. mevrouw Yohana CABEZAS met woonplaatskeuze te 3071 Erps-Kwerps, Engerstraat 160
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkomenende partij	de nv CASTEL JALOU vertegenwoordigd door advocaten Robert PEETERS en John TOURY met woonplaatskeuze op het kantoor te 3090 Overijse, Brusselsesteenweg 506

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 11 februari 2016, geregulariseerd met een aangetekende brief van 22 april 2016, de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 26 november 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomenende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg van 7 augustus 2015 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het omvormen van een herenhuis tot meergezinswoning en aanbouw van een nieuw volume met ondergrondse garage op de percelen gelegen te 3070 Kortenberg, Engerstraat 150, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummers 317R, N en P.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 20 juni 2016 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 9 augustus 2016 toe in de debatten.

De Raad heeft met het arrest van 29 november 2016 met nummer RvVb/S/1617/0352 de vordering tot schorsing verworpen.

Het arrest van 29 november 2016 werd aan de partijen betekend met een aangetekende brief van 5 december 2016.

De brief waarmee voornoemd verwerpingsarrest aan de verzoekende partijen wordt betekend, stelt uitdrukkelijk:

“... ”

U kan een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indienen binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat de dag na de betekening van deze brief. Dient u geen verzoek tot voortzetting in, dan geldt ten aanzien van u een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding (artikel 69, tweede lid Procedurebesluit)”

De verzoekende partijen hebben geen verzoek tot voortzetting ingediend.

De verzoekende partijen hebben gevraagd te worden gehoord.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 28 maart 2017.

De heer Pascal BAETENS, in eigen persoon, voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Robert PEETERS voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, aangezien, zoals hierna zal blijken, de afstand van het geding vastgesteld wordt.

IV. VERSNELDE RECHTSPLEGING

Artikel 69, tweede lid van het Procedurebesluit bepaalt dat indien de Raad de bestreden beslissing niet heeft geschorst, de verzoekende partij een verzoek tot voortzetting moet indienen binnen een vervaltermijn van dertig dagen. Doet zij dit niet, dan geldt ten aanzien van haar een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding.

De verzoekende partijen hebben geen verzoek tot voortzetting ingediend.

Artikel 72, §1 van het Procedurebesluit stelt dat indien er geen verzoek tot voortzetting werd ingediend, de verzoekende partij binnen een vervaltermijn van vijftien dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van de mededeling door de griffier dat de afstand van geding zal worden uitgesproken, kan vragen om te worden gehoord.

De verzoekende partijen hebben gevraagd om te worden gehoord binnen de vijftien dagen na de betekening per aangetekende brief van 20 januari 2017 van bovenstaande mededeling door de griffier.

2.

De verzoekende partijen stellen in hun verzoek te worden gehoord:

“ ...

Wij willen graag gehoord worden. Op geen enkel moment hebben we afgezien van de voortzetting van de rechtspleging.

Alleen: wij zijn geen advocaten. Wij gingen ervan uit dat wanneer met een aanvraag tot schorsing en tot vernietiging indient, en dat wanneer in eerste plaats een uitspraak over de schorsingsaanvraag behandeld wordt (in mijn ogen een soort 'kortgeding'), dat dan automatisch de procedure tot vernietiging ('ten gronde') verdergezet wordt, tenzij de partij dit uitdrukkelijk niet meer wenst.

Blijkbaar hadden we dit verkeerd begrepen, waarvoor onze excuses. Wij appreciëren uw schrijven, en de mogelijkheid om dit recht te zetten, dan ook ten zeerste.

Dus nogmaals: ja, wij willen gehoord worden en de procedure verderzetten.

...”

Er is een algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet, zoals *in casu* een wettelijk vermoeden van afstand van geding, bij overmacht of onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd. Dit betekent dat een verzoekende partij redenen kan aanvoeren waarom zij, na de betekening van de verwerping van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, binnen de voorgeschreven termijn geen verzoek tot voortzetting heeft ingediend.

Op de zitting bevestigen de verzoekende partijen de inhoud van hun verzoek om gehoord te worden.

De Raad oordeelt dat het feit dat de verzoekende partijen geen advocaten zijn en ervan uitgingen dat “automatisch” de procedure tot vernietiging wordt verdergezet na de uitspraak over de schorsing geen overmacht of onoverwinnelijke dwaling uitmaakt, zodat dit niet kan gelden als verantwoording van het niet indienen van een verzoek tot voortzetting door de verzoekende partijen.

Overmacht kan alleen voortvloeien uit een gebeurtenis, ontstaan buiten de wil van wie er zich op beroept, en die, door wie er zich op beroept, niet kon worden voorzien noch vermeden, en die niet het gevolg is van nalatigheid of een gebrek aan voorzorg van wie er zich op beroept. Het “foutief opvatten” van de inhoud van een brief van de griffie is daarom dan ook geen overmacht voor de verzoekende partijen.

Omdat de door de verzoekende partijen aangevoerde omstandigheden geen overmacht of onoverwinnelijke dwaling zijn, die het hen onmogelijk gemaakt hebben binnen de voorgeschreven termijn van dertig dagen een verzoek tot voortzetting in te dienen, kan de Raad niet anders dan de afstand van geding vaststellen.

De Raad stelt de afstand van geding vast in hoofde van de verzoekende partijen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 825 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 11 april 2017 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Chana GIELEN

Pieter Jan VERVOORT